

ב"ל (באר-שבע) 49420-11-10 - מיכאל זינגר נ' המוסד לביטוח לאומי סיניף באר שבע

ב"ל (באר-שבע) 49420-11-10 - מיכאל זינגר נ' המוסד לביטוח לאומי סיניף באר שבעמחוזי עבודה באר-שבע
ב"ל (באר-שבע) 49420-11-10

מיכאל זינגר

ע"י ב"כ - עו"ד חני דקל אלבז

נגד

המוסד לביטוח לאומי סיניף באר שבע

ע"י ב"כ - עו"ד מיכל כהן

בית דין אזורי לעבודה בבאר-שבע

[06.02.2013]

לפני: כבוד השופט יוסף יוספי

נציג ציבור (עובדים) - מר שלום שגב

פסק דין

1. עסקינן בתובענה להכרה בפגיעה בגב התחתון עם הקרנה לרגליים כפגיעה בעבודה לפי תורת המיקרוטראומה.
2. מטעם התובע העיד הוא עצמו; הוא הגיש תצהיר עדות ראשית, ונחקר בחקירה נגדית על האמור בתצהיר. מצד הנתבע העיד החוקר אשר גבה את הודעת התובע, בה תיאר התובע בין השאר את תנאי עבודתו.
3. לטענת התובע, הוא עמד בנטל ההוכחה המוטל עליו להוכיח תביעתו. מטעם התובע הובא עד ללא אינטרס, מר גבי בן אבו, אשר הוכיח בצורה אשר אינה משתמעת לשתי פנים את טענותיו של התובע. הנתבע ו/או ב"כ התובע בחרו שלא להעיד את העד מטעם התובע, הגם שהגיע לשיבת ההוכחות, וזאת מטעמים השמורים עימם, להבדיל מהעד מטעם הנתבע (החוקר) אשר ב"כ התובע עמדה על זימונו.
- שילוב הראיות מטעמו זו בזו ומכלול התמונה העולה מהתביעה מצביעים בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים כי יש להכיר בטענה לפגיעה בעבודה בהתאם לתורת המיקרוטראומה. ממקרא דו"ח החקירה, בשים לב למועד עליית התובע לארץ ולמידת הבנת התובע את השפה העברית, עולה תחושה של ניצול עובדה זו על ידי החוקר, לרבות על ידי הכנסת מילים לפיו של התובע מבלי שהבין בכלל ו/או כהלכה.
- כאשר עומת בעדותו החוקר מטעם הנתבע עם הדברים, הוא התחמק, ענה בציניות, ונתן הסברים יצירתיים ולא משכנעים.
4. לטענת הנתבע, התובע לא הניח תשתית עובדתית לפגיעה על פי הילכת המיקרוטראומה, וזאת בהיעדר תנועות חוזרות ונשנות הזוהות במהותן במהלך עבודתו. עבודתו של התובע כללה ביצוע מגוון של פעילויות בתדירויות משתנות.

עיקר עבודתו של התובע הוא עבודה מקצועית כמהנדס, ולא הנסיעה עצמה. התובע היה נוסע ברכבים רגילים בכבישי הארץ הרגילים, ולא היו בנסיעותיו זעזועים או טלטלות. חוקר הנתבע העיד בצורה מהימנה, ולא נפל כל פגם בחקירתו של התובע על ידי החוקר כאמור בהודעתו. גם מעדותו בבית הדין עולה כי התובע ביצע פעולות מגוונות, והדבר תאם את עדותו בפני חוקר הנתבע. דיון והכרעה

5. תנאי להכרה בפגיעה על דרך מיקרוטראומה הינו הוכחת פגיעות זעירות, שכל אחת מהן מסבה נזק זעיר בלתי הפיך, עד שהצטברות הנזקים הזעירים מביאה לנזק ממשי הפוגע בכושר העבודה של התובע. המחשת הדבר נעשית תוך המשלה לטיפות מים הזולגות על אבן, ועם הזמן מחוררות בה חור. "שימוש במונח מיקרוטראומה אינו יכול להפוך כבמטה קסם "מאמצים קשים" לסדרת פגיעות זעירות מוגדרות חוזרות ונשנות אין ספור פעמים".

ראה:

דב"ע (ארצי) מד/0-90 מזרחי - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע טז' 93. יש לאבחן בין פעילות שחוזרת על עצמה, הכוללת מספר רב של תנועות, לבין התנועות המרכיבות אותה.

ראה:

עב"ל (ארצי) 1012/00 שבח - המוסד לביטוח לאומי (מיום 28.7.00).

בפרשת אריה כספי נקבע, כי עבודתו של המערער הייתה על פי טיבה כרוכה בפעולות חוזרות הקשורות בגידול הפרחים. אולם, כל פעולה שכזאת הייתה מורכבת מתנועות מגוונות. כפי שעלה מתצהירו של המערער שם, הוא ביצע "את כל העבודה הפיסית הכרוכה בגידול הפרחים, לרבות שתילה ... קטיף, מיון, אריזה, העמסה על משאיות..", וזאת לעיתים בכיפוף לעיתים בעמידה וכו'. משכך הם הדברים, נפסק שם כי עבודתו של המערער לא חייבה ביצוע רציף מתמשך של תנועות חוזרות ונשנות זהות או דומות במהותן זו לזו במהלך יום עבודתו.

ראה:

עב"ל (ארצי) 208/03 כספי - המוסד לביטוח לאומי (מיום 9.10.05).

לאחרונה ניתן על ידי בית הדין הארצי פסק דין בפרשת זוהר, במסגרתו נקבע בהאי לישנא:
"על התנאים לקיומה של פגיעה על פי תורת המיקרוטראומה כבר שנינו וחזרנו בפסקי דין רבים:
"תנאי להכרה בפגיעה בעבודה במסגרת תורת המיקרוטראומה הוא קיומן של פגיעות זעירות שכל אחת מהן הסבה
נזק זעיר בלתי הדיר, עד שהצטברות הנזקים הזעירים הללו זה על גבי זה הביאה לנזק אצל המבוטח (עב"ל (ארצי)
317/98 המוסד לביטוח לאומי - יניב, פד"ע 523, 533 (להלן - עניין יניב)).

כמו כן נקבע, כי:

"יסודות של הפגיעה הזעירה המרכיבה את המיקרוטראומה..., בדומה ליסודותיה של התאונה בעבודה הינם שניים,
דהיינו, האירוע החיצוני של תנועה חוזרת ונשנית המתבצעת עקב עבודה והנזק הבלתי הדיר הנגרם בעטייה של כל
תנועה כזו...לאור האמור יש לאבחן בין פעילות חוזרת על עצמה הכוללת מספר רב של תנועות לבין התנועות
המרכיבות אותה"

(עב"ל (ארצי) 1012/00 אלי שבח - המוסד לביטוח לאומי, ניתן ביום 28.7.00).

בנוסף, הובהר בפסיקה, כי התנועות צריכות אמנם להיות זהות, אך אין צורך בזהות מוחלטת, אלא די בכך שהתנועות
היו "זהות במהותן, דהיינו דומות האחת לרעותה ובלבד שיפעלו על מקום מוגדר בגוף עד שבסוף נוצר נזק ממשי
(בג"צ 4690/07 המוסד לביטוח לאומי - בית הדין הארצי לעבודה, פ"ד נ"ג (2) תשנ"ט (1999) 541, 529 - 542;
עניין יניב, עמ' 534 - 533).

כן נקבע בנוגע לתדירות הפעולות החוזרות, כי, "תדירותן אינה חייבת להיות קבועה וסדירה, אלא על התנועות לחזור
ולחשנות בתכיפות הנמשכת על פרק זמן מספיק לגרימת הנזק המצטבר הפוגע בכושר עבודת הנפגע" (עניין יניב,
עמוד 533), הפעולות החוזרות ונשנות אינן חייבות להיעשות ברציפות, ללא הפסקות ביניהן, אלא ניתן לבדד פעולות
מסוימות אצל העובד ממכלול הפעולות שהוא מבצע במהלך יום עבודתו (עב"ל (ארצי) 465/07 יהודאי - המוסד
לביטוח לאומי, מיום 30.12.07).

ראה:

עב"ל (ארצי) 2400-10-11 זוהר - המוסד לביטוח לאומי (מיום 12.12.12, פסקה 5(ב) לפסק הדין) (ההדגשות
במקור).

כמו כן ראה:

עב"ל 317/97 (ארצי) המוסד לביטוח לאומי - יניב, פד"ע לב 523.

דב"ע מז/0-128 (ארצי) פלדמן - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע כ 225.

עב"ל 440/97 (ארצי) רוחקיס - המוסד לביטוח לאומי (מיום 2/8/99).

6. יישום ההלכה על המקרה דן מוביל לתוצאה לפיה יש לדחות את התובענה, ונפרט.

התובע הינו מהנדס כבישים ובניין במקצועו, עבד כעצמאי משנת 1998 עת נתן שירותיו לקבלנים ברחבי הארץ, ועובר לכך עבד כשכיר משנת 1992. מעיון בכתב התביעה המתוקן, בתצהירו ובעדותו של התובע עולה, כי לא הוכחה על ידו תשתית עובדתית לפי תורת המיקרוטראומה ולו בדוחק.

7. במסגרת כתב תביעתו המתוקן, טען התובע כי הסתובב רגלית באתרים בשטח, ונסע מרחקים ארוכים מאתר אחד למשנהו; וכי מדובר בפגיעות יומיומיות חוזרות ונשנות במשך שעות מרובות.

במסגרת תצהירו הוסיף התובע, כי עבודתו כללה הליכה רגלית באתרים בשטח ונסיעה של מרחקים ארוכים, לעיתים 400 ק"מ ביום אחד; וכי החל מ- 6/08 החל לסבול בגבו וברגליו עת עבד בעיר אילת בעוד הוא מתגורר בעיר אשקלון, וכי מאז חזר לעבודה חלקית עקב מצבו הרפואי.

במסגרת עדותו בבית הדין, פירט התובע בנוגע לסדר יומו בעבודה.

התובע, אשר עלה ארצה בשנת 1991 מבלרוסיה, העיד בשפה העברית ללא כל קושי, תוך שהוא מציין כי הינו מהנדס ביצוע, במסגרת עבודתו הוא מגיע לשטח, בודק מה ביצעו העובדים, מודד גבהים, מזמין מודדים ומסביר לקבלנים (קבלני משנה) מה צריך להמשיך לעשות. בנוסף, אם יש סטיות הוא מעביר זאת למפקח, וכאשר מדובר בכבישים הוא מזמין מעבדות לביצוע בדיקה, ולא עושה זאת בעצמו.

8. עוד העיד התובע, כי היה נוסע בכבישי הארץ מרחק של 200 ק"מ - 350 ק"מ בכל יום; למעט תקופה של 3 חודשים, בהם עבד בעיר אילת, שאז היה נוסע מאילת לאשקלון פעמיים בשבוע, ובשאר הימים התגורר שם בדירה ונסע בתוך העיר אילת.

את הנסיעות היה מבצע ברכב סיטואן ברלינגו שנת 2005, ועובר לכך ברכב טויוטה דאבל קבינה.

בנוסף, הודה התובע כי רוב עבודתו היתה כרוכה בנסיעות בכבישים רגילים עד להגעה לשטח; שלא כל יום היה נדרש ללכת למרחקים ארוכים; וכן שמדובר בעבודה דינאמית, ללא סדר יום קבוע אלא משתנה.

9. התובע בסיכומיו טען טענות כנגד כשירות ההודעה אותה מסר לחוקר המוסד ביום 22.3.10, תוך שהוא טוען כנגד התנהלותו של חוקר המוסד, ומוסיף כי אינו מבין היטב את השפה העברית.

לאחר עיון בהודעת התובע לחוקר, לאחר שמיעת עדותו של החוקר בבית הדין וכן לאור עדותו של התובע בבית כדין, עולה כי לא נפל כל פגם בדרך גביית ההודעה.

ראשית, התובע במסגרת עדותו בבית הדין העיד בשפה העברית ללא שום קושי או בעיה, והתרשמנו כי הוא מבין היטב את השפה העברית. בנוסף, אף התובע בעדותו בבית הדין טען כי לא הבין רק שאלה אחת מכל השאלות עליהן נשאל ע"י החוקר.

- גם מעיון בהודעתו לחוקר המוסד עולה, כי התובע ענה תשובות מפורטות וענייניות, והאמור בהודעתו דומה לדברים שמסר בעדותו וציין בתצהירו.
- גם עדותו של חוקר המוסד תמכה במסקנתו, שכן הננו מקבלים את עדותו כמהימנה, ולפיה התובע הבין היטב את שנשאל והוא לא היה צריך מתורגמן.
- לפיכך, אנו קובעים כי לא נפל כל פגם בהודעתו של התובע לחוקר המוסד.
10. הנה כי כן, מהתמונה שנפרשה בפנינו עולה, כי מדובר בתובע אשר במסגרת עבודתו ביצע מגוון פעולות שונות לאורך היום. התובע נהג ברכב פרטי בכבישי הארץ, וזאת עד לשטח האתרים בהם נדרש לבדוק את טיב העבודה, ומלבד מספר פעמים מצומצם לא נהג בשטח.
- בנוסף, התובע טען כי נדרש ללכת רבות ברגל באתרים בהם עבד, אך בעדותו הודה כי לא כל יום נדרש ללכת לאותו מרחק, וכי יש אתרים גדולים ואתרים קטנים. ברי, כי אין בהליכה למרחקים שונים כדי לבסס תשתית לבחינת תורת המיקרוטאומה, ובפרט עת הליכה זו משולבת עם נסיעה, עמידה ושיבה.
11. גם בשאר פעולותיו של התובע במסגרת עבודתו לא מצאנו כי יש בהן כדי להניח תשתית לבחינת המיקרוטאומה. המדובר בפעולות מגוונות בהיקפים משתנים, עת התובע עבד חלק מהזמן בביתו בהכנת החומר, ואח"כ נסע לשטח, ביצע בדיקות שונות לבחינת טיב הביצוע, ולעיתים הזמין מדידות ונתן הנחיות לקבלן המשנה כיצד לבצע העבודה.
12. בשולי הדברים יצוין, כי בנוגע לבקשת התובע לתיקון תצהיר עדותו ניתנה החלטה על ידי בית הדין ביום 12.3.12. באותה החלטה פורטו הנימוקים לה, ואין מקום לחזור עליהם במסגרת פסק הדין.
13. באשר לטענת ב"כ התובע בסיכומיה, לפיה "הנתבע ו/או הח"מ בחרו שלא להעיד את העד מטעם התובע הגם שהגיע לשיבת ההוכחות, וזאת מטעמים השמורים עימם" (כך במקור).
- ראשית יצוין, כי טענה זאת של התובע אינה ברורה כלל וכלל.
- ולגוף העניין; שעה שתובע מגיש תצהיר מטעם עד, על התובע לוודא כי אותו עד יתייצב לדיון ויעיד. בלית עדות של המצהיר, לא יתקבל תצהירו כראייה.
- הנתבע לא ויתר על העדתו של עד זה, הנושא כלל לא עלה בדיון, וספק אם העד התייצב לדיון, מאחר ושמו לא צוין בפרוטוקול.
- ועוד נציין, כי התצהיר שהוגש לא היה מאומת, וב"כ התובע ביקשה במקביל להגשתו כי יאומת בעת ישיבת ההוכחות. לפיכך, אין לקבל תצהיר זה כראייה.
- למעלה מן הנדרש יצוין, כי גם לו היה התצהיר מתקבל כראייה, עדיין לא היה בכך כדי לתרום לביסוס התובענה. אחרית דבר
14. לאור כל האמור לעיל, דין התובענה להדחות.
15. בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.
16. זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בתוך 30 ימים מיום קבלת פסק הדין.
17. פסק הדין יישלח לצדדים בדואר רשום.
- ניתן היום, כ' שבט תשע"ג (6 בפברואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.